Petr Žantovský se zhrozil nad slovy a šíleným nátlakem zaprodané prolhané eurokomisařky Jourové (za ANO)

- CZ24 News | 25. září 2021

EU: Pořádně vedle šlápla eurokomisařka Věra Jourová svým vyjádřením k volbám, které čekají Česko už za dva týdny. Petr Žantovský jí zazlívá především tvrzení o nepřijatelnosti možné koalice ANO a SPD, což by se dalo brát i jako nátlak ze strany Evropské komise. A zcela odmítá i její slova, že by ráda viděla takovou vládu, která by posílila autoritu Česka v EU. Přitom sama musí dobře vědět, že od okamžiku, kdy jsme přijali potupnou Lisabonskou smlouvu a vzdali se tím většiny národních pravomoci v legislativě, žádná autorita Česka v Evropské unii není myslitelná.

Do předvolebního klání v Česku se rozhodla promluvit i eurokomisařka, jak ukazuje článek pod titulkem „Jourová: Vláda ANO s SPD je nepřijatelná. Nový kabinet má mít autoritu v EU“, který vyšel na serveru Seznam Zprávy. „Paní Jourová se hned při nástupu do pozice eurokomisařky vyjádřila v tom smyslu, že v Evropské komisi v žádném případě nezastupuje Českou republiku, ale Evropu, a že s tím, že je česká občanka, nemá její funkce pranic společného. Nevím už přesně, jakými slovy to formulovala, ale znamenalo to tohle. V Týdnu v médiích jsme to tehdy i glosovali. Je to velmi arogantní postoj, který na ni vyzrazuje, že je jí úplně jedno, čí chleba jí, a toho píseň zpívá. Je to vyjádření značné osobnostní rozeklanosti, když si neuvědomuje, kdo ji tam poslal, kdo jí to umožnil, kdo se za ni postavil. Zda to náhodou nebyl český premiér, a ne třeba irský,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Věra Jourová se tím vrací na domácí politickou scénu, i když jen symbolicky přes média, kterým poskytla vyjádření o nepřijatelnosti koalice hnutí ANO a SPD. „Paní Jourové, když se tak rychle vzdala svého češství a své národní identity, do toho vůbec nic není, jaká koalice vznikne. Má jeden voličský hlas jako každý z nás a může si o tom myslet, co chce. Ale z hlediska funkce, kterou zastává, by měla být opatrná na vyjádření k domácí politice, protože by to mohlo být vnímáno jako nátlak ze strany Evropské komise. A to by jistě nechtěla. Takže do toho nemá co mluvit, a pokud si o tom něco myslí, měla by mlčet. Zaujala mě i její věta ‚Ráda bych viděla takovou vládu, která by posílila autoritu Česka v EU. Je to náš národní zájem‘. Od okamžiku, kdy jsme přijali potupnou Lisabonskou smlouvu a vzdali se tím většiny národních pravomoci v legislativě, tak žádná autorita Česka v EU není myslitelná,“ tvrdí mediální analytik.

Předsednictví EU je pro malé země jen falešnou hrou na vliv

Jedním z důvodů je nízký počet obyvatel a také to, že nám chybí někdo, kdo by EU alespoň verbálně vzdoroval. „Poslední takový byl Václav Klaus, který oddaloval ratifikaci Lisabonské smlouvy, co jen to šlo, a podmiňoval ji dosaženými ústupky. Teď tady máme eurooptimistickou vládu, eurooptimistického prezidenta, a ti všichni si možná myslí, že něco může posílit naši autoritu v Evropské unii. Ale tu by mohla posílit jediná věc tak, jako posílila autoritu Polska. To znamená suverenita, sebejistota, sebedůvěra v prosazování svých zájmů. Jenže Polsko je početně třiapůlkrát větší než my a je to nárazníková země vůči Rusku a ještě navíc ze strany zbytku západní Evropy. Čili je na tom lépe a nedá se to srovnávat. Polsko je solí v očích Evropské unie, a ta, pokud to jde – a paní Jourová v tom často hraje hlavní roli – se Polsko snaží kaceřovat, ostrakizovat, izolovat, trestat či vyhrožovat kvůli nedodržování toho či onoho,“ míní Petr Žantovský.

Navíc je to u Polska spíš pozice „mohou si to dovolit, protože jsou takoví, jsou větší, jsou mocnější“ než autorita. „A pokud by se nespojili s ostatními z V4, s Maďarskem, s námi či se Slovenskem, tak vůči tomu zdrcujícímu přepočtu hlasovacích pravomocí pro ty nejsilnější země nemají mnoho šancí. Čili je to balamucení ze strany paní Jourové. Ona musí vědět, že to, co říká, není pravda. Protože pokud by to nevěděla, tak je smutné, že naše – resp. jejich – eurokomisařka nezná Lisabonskou smlouvu a vše, co z ní vyplývá. Vnímám to jako velice fejkové vyjádření, za nímž je nějaký velice konkrétní politický zájem právě před volbami u nás. Hezky to okomentovali lidé z Okamurovy SPD: ‚Předsednictví EU je pro malé země jen falešnou hrou, že mají vliv na chod EU‘. Je to tak. Stačí si vzpomenout na naše předchozí předsednictví za Mirka Topolánka a ty silácké plakáty, že to ‚Evropě osladíme‘. Neosladili jsme nikomu nic, navíc uprostřed předsednictví Topolánkova vláda padla,“ připomíná mediální odborník.

Czexit je proti našim zájmům. Europoslanec by přišel o trafiku

Podle něj jsme za předsednictví vyhodili spoustu miliard, ale nic se tím pro Českou republiku k lepšímu nezměnilo. „Je to skutečně jenom formální šaškárna, která má vzbudit zdání demokracie v Evropské unii, ale žádná tam není. Tam rozhoduje administrativa, a to je ta Evropská komise s paní Jourovou mezi svými členy. Takže to je jeden velký politický podvod, který má sloužit k tomu, aby se mohlo vyhrožovat ať už Babišovi či komukoli jinému pro povolební časy. Je to velmi nemravné. A zaujal mě i výrok Alexandra Vondry, místopředsedy ODS a europoslance, protože z titulu té druhé funkce je v téhle diskusi tak trošku v kolizi zájmů. Řekl: ‚S SPD pro vládnutí nepočítáme. Czexit je nesmysl. Zcela proti našim zájmům‘. Hezké je, že to tak jako apodikticky prohlásí, ale neuvede jediný argument, proč je czexit nesmysl a proč je proti našim zájmům. Asi měl říci: ‚Je zcela proti mým zájmům‘, protože by tím přišel o trafiku. Tomu by se dalo lidsky rozumět,“ uznává Petr Žantovský.

Druhé téma se zabývá komentářem Jiřího Leschtiny, známého redaktora Mladé fronty před rokem 89, který v ní psal velmi obdivně o budování socialismu. „Tenhle člověk bude zřejmě za každého režimu na straně vládnoucí a do krve bude bojovat proti všemu, co by mohlo být ‚tomu dobru‘ v cestě. Už tato věta z článku je vypovídající: ‚Jak se mohou demokraté bránit temné straně sociálních sítí nahánějících voliče do objetí populistů‘. ‚Temná strana‘ – to je výrazivo jak z 50. let. Vybavuji si články z tehdejších Rudých práv, v nichž se to jen hemžilo podobnou rétorikou, strašením, malováním čerta na vrata a vyhledáváním vnitřního i vnějšího nepřítele. Tak teď máme temnou stranu sociálních sítí. V komentáři jde o to, že sociální sítě – a obecně různé internetové informační zdroje – jsou viníky toho, že máme nedostatečnou liberální demokracii, že se na ni útočí a že je ohrožena. Je úžasné, jak pan Leschtina argumentuje, přesněji řečeno neargumentuje,“ podotýká mediální analytik.

Pirátům padají procenta a můžou za to dezinformační weby

Všímá si dalších Leschtinových vět: „Pokud bychom hledali největší lež v letošní předvolební kampani, která by to byla? Na celé čáře zatím vyhrává ta babišovská o Pirátech. Piráti sem dotáhnou migranty a nasadí je občanům do bytů. Už na první pohled jde o naprostou pitomost“. „Tečka. Žádná argumentace, žádné vysvětlení, proč je to pitomost. Jen to konstatuje, protože to po něm chce jeho chlebodárce. Patří to k rétorice té názorové skupiny, tudíž je to naprostá pitomost a my nemáme sebemenší právo znát důvod, proč si to ti lidé myslí a proč to píšou. Ještě je tam úžasná formulace: ‚Jenže tady jsme byli i svědky toho, jak spolehlivě zapůsobila dezinformační scéna se svými fašistickými a prokremelskými weby‘. Tak už máme fašistické a prokremelské weby, donedávna jsme měli jen prokremelské. Nevím, které pan Leschtina myslí. Bylo by prima, kdyby je jmenoval. To by byly zajímavé právní dohry, jak by dokazoval nějakému webu, že je fašistický, co fašistického by v něm shledal a na čem by stavěl svoji obhajobu,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Bere to jen jako další nálepku, další výkřik v hysterické kampani proti všem, kdo si myslí něco jiného, než je oficiálně předepsáno a umožněno. „Cituje tam české elfy, kteří se nechali slyšet touto větou: ‚Dezinformační kampaně jsou skutečně účinné. Lze vysledovat závislost křivek vzestupu Pirátů, následované masívním negativním zaměřením dezinformační propagandy proti nim a podpory Babišova ANO a následný pokles a přehození preferencí'. To mi přijde hodně zajímavé od elfů, o nichž nikdo nic neví, kdo je platí, co je to za lidi, jsou anonymní. Známe pouze pana Kartouse, kterého platíme z našich daní, protože je zároveň ředitelem Pražského inovačního institutu, a to je veřejná instituce placená z pražského rozpočtu. Tak tihle tzv. elfové nám představují zjednodušenou verzi svého propagandistického myšlení. Za to, že Piráti, kteří byli před časem i díky mediálnímu vynášení na procentech dosud nevídaných, ale najednou jim procenta začala klesat a začala růst procenta Babišova ANO. A za to můžou dezinformační weby," žasne mediální odborník.

Myslel to o jiném, ale napsal to o sobě a svých spolubojovnících

Přitom ani nezvážili takovou drobnost, že se Piráti mezitím pohádali o to, zda Ferjenčík má, či nemá zůstat v čele předvolební kampaně, že si mnohá jejich vyjádření protiřečí, že čím častěji se ukazují v médiích, tím více voličů od sebe odhánějí. „A tím více lidí si říká: ‚No než tohle, tak to snad radši toho Babiše'. To jsem slyšel už z tolika úst, že bych se jich těžko dopočítal. Prostě Piráti svojí suverenitou a tím, že představili své kandidáty do vlády tak dlouho před volbami, si dost namydlili schody a může se jim stát, že na nich šeredně uklouznou. Každopádně svádět neschopnost politiků na jakékoli weby je alibismus, ale patří to k výbavě redaktůrků, jako je pan Leschtina. Takhle myslí a tak mysleli kdykoli. A nejsou v tom sami. Narazil jsem v článku na citát americké levicové novinářky Anne Applebaumové: ‚Možná budou informační technologie dál podkopávat konsenzus, budou ještě víc rozdělovat lidi a polarizace poroste až do doby, ve které bude o vládnutí rozhodovat pouze násilí'. Tak u toho konsenzu a polarizace se zastavím," avizuje Petr Žantovský.

V naší zemi zahájil podle něj polarizaci Václav Havel prohlášením o blbé náladě, ostouzením tzv. přátel starých pořádků a vyhledáváním vnitřního nepřítele. „Měl v tom mnohé následovníky, ti se dnes veřejně vyjadřují a rozdělují společnost na přátele a nepřátele, pravdu a lásku, lež a nenávist, Václav Havel by měl určitě radost. Jenže tomu se neříká konsenzus, ale diktatura. V článku zazněl citát, který bych podepsal do posledního písmene, jen s přehozeným obsazením v hlavních rolích: ‚V celé téhle hyperkomunikační džungli bují nenávist, temný pesimismus, strach, hysterie. Zahání lidi do izolace, do společenských a informačních chlívků. Což je přesně živná půda pro demagogy a politické manipulátory, kteří chtějí rozpoltit společnost, stavět lidi proti sobě a pak je snadněji ovládnout'. Přesněji by komunikační, politickou a mediální strategii liberálních demokratů typu Seznam Zprávy, Hlídací pes, Forum24 nikdo lépe nepopsal. Pan Leschtina to vystihl takhle přesně právě proto, že je toho součástí. Myslel to, pravda, o někom jiném, ale napsal to o sobě a o svých spolubojovnících," děkuje mu za to mediální analytik.

Tři tzv. dezinformace jako největší zločiny webového prostoru

Podobného problému, jen ve Spojených státech, se týká článek, který pod titulkem „Dezinformace na Facebooku? **Horší, než si myslíte**, varují přední experti" vyšel na Seznam Zprávách. „Jde v něm o to, že Facebook a jiné sociální sítě šíří z USA nepravdy a konspirace. Samozřejmě se to neobejde bez v úvodu citovaného Donalda Trumpa, který dle autora zprávy k němu kritické označoval za fake news. ‚Ty pravé fake news bez uvozovek, cílené dezinformace i neúmyslné nepřesnosti, skutečně ve Spojených státech dělají paseku a představují zcela zásadní problém,' píše v článku Jiří Hošek. Samozřejmě že ano, ale je otázka, kdo šíří ony fake news, za jakým cílem a za čí peníze vytváří ten podkopaný konsenzus, jak psala Applebaumová. Vysvětlení máme pod mezititulkem ‚Jen každý třetí Američan dnes důvěřuje médiím'. Podle studie Reuters je ta důvěra skutečně na úrovni jedné třetiny amerických respondentů. A všichni se strašně diví. Můžou si ukroutit hlavu, jak je to možné, když to

dělají tak skvěle," konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

To, že lidé nevěří médiím a řídí se svou vlastní hlavou, je přesně to, co liberální demokracie nesnese, protože to podkopává její demagogie. „V dalším odstavečku nám popisují hlavní témata dezinformací ve Spojených státech. Nad tím jsem se až pousmál, protože témata – míněno negativní, fejková a špatná – jsou tato: 1. Joe Biden trpí demencí. 2. Nepravdy o prezidentovu synovi, Hunteru Bidenovi. 3. Tvrzení, že Joe Biden a Kamala Harrisová podpořili nebo schvalovali násilné protesty v rámci hnutí Black Lives Matter. Nechci dělat diagnózu Joea Bidena, nechci se vyjadřovat ke kriminálním podezřením na adresu jeho syna ani k tomu, jak Demokraté tleskali černochům v rámci protestů hnutí Black Lives Matters. Ale to, že nám je předložena tato trojice tzv. dezinformací jako ty největší zločiny webového prostoru, samo o sobě svědčí, že na těch tzv. dezinformacích bude něco zatraceně pravdivého, když mají tito lidé takovou potřebu proti těmto tzv. dezinformacím bojovat způsobem, který jsem uvedl," myslí si mediální odborník.

Kádrovací parta žádá uvolnění informací o fungování sociálních sítí

Pointou toho snažení, jak se v článku píše, je, že se vytváří „globální koalice" akademiků, členů nevládních organizací a novinářů za uvolňování více informací o fungování sociálních sítí. „To zní jako z Havlovy hry, takové to předvolání k podání vysvětlení ve věci udání, pamatujeme si to ještě z minulého režimu. Takovou šroubovanou řečí je konstatováno, že se vytváří nějaká kádrovací parta, možná prověrková komise, nebo jak to nazvat, členů nevládních organizací, novinářů a vybraných akademiků, aby bojovali za uvolnění informací o fungování sociálních sítí. No, kdo chce, tak si sociální sítě přečte a každý má vlastní hlavu, aby si z toho převzal, co je pro něj užitečné, co považuje za věrohodné a co jeho vlastní zkušenost zcela jednoznačně odmítá jako fejk a nesmysl. A tím prostupuje informace, jak jsem říkal, že Twitter zrušil účet Donaldu Trumpovi, a to doživotně. Není potřeba studovat informace o působení sociálních sítí. Je třeba sociální sítě odmítat. A pak tady bude trošku více demokracie a trošku méně diktatury," dodává Petr Žantovský.